

ARBEIDSRECHTBANK (ZOALS IN KORTGEDING) VAN MECHELEN

16 MAART 2006

BESCHIKKING

Inzake : het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding,

Eisende partij op hoofdvordering, verwerende partij op tegenvordering

Tegen: Ben G, handeldrijvend met centrum van activiteiten te L.

Verwerende partij op hoofdvordering, eisende partij op tegenvordering,.

WIJ, VOORZITTER, verlenen volgende beschikking

1. Rechtspleging.

Gelet op de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging onder meer

- het verzoekschrift in toepassing van artikelen 19 e.v. en 22 van de Wet van 25 februari 2003, ter bestrijding van discriminatie en tot wijziging van de Wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (Antidiscriminatiewet - ADW), neergelegd ter griffie van deze arbeidsrechtbank op 21 december 2005, met aangehecht stukken 1 tot en met 5;
- kopie van de in het verzoekschrift aangehaalde rechtspraak, ontvangen ter griffie op 28 december 2005 en ingeschreven op de inventaris van het dossier van de rechtspleging;
- de conclusies genomen door verwerende partij op hoofdvordering, ontvangen ter griffie op 12 januari 2006, waarbij een tegenvordering wordt ingesteld;
- de antwoordconclusies genomen door eisende partij op hoofdvordering, neergelegd ter griffie op 25 januari 2006;
- de syntheseconclusies van verwerende partij op hoofdvordering, neergelegd ter zitting zoals in kort geding van 23 februari 2006;
- de processen-verbaal van de openbare terechtzittingen zoals in kort geding.

Gehoord partijen in hun middelen op de zitting zoals in kort geding van 23 februari 2006.

Gelet op het door eisende partij op hoofdvordering neergelegde bundel met overtuigingsstukken (stukken 6 tot en met 8) en het door verwerende partij op hoofdvordering neergelegde bundel met overtuigingsstukken (stukken 1 tot en met 5).

De poging tot verzoening, aangewend ter zitting van heden is zonder resultaat gebleven.

2. Voorwerp van de vorderingen.

2.1. De hoofdvordering

Zoals blijkt uit het verzoekschrift en de conclusies van eisende partij op hoofdvordering strekt de hoofdvordering in hoofdzaak tot

- het ontvankelijk en gegrond verklaren van de hoofdvordering;
- het vaststellen, in toepassing van artikel 19 ADW, dat er met betrekking tot de sollicitatieprocedure meubelmonteerders, vacature uitgeschreven bij VDAB, sprake is van discriminatie en ongelijke behandeling van kandidaat-werknemers en dit op grond van etnische origine, huidskleur en ras;
- het bevelen van de staking van deze discriminatie en ongelijke behandeling;
- veroordeling van verwerende partij op hoofdvordering tot betaling van een dwangsom aan eisende partij op hoofdvordering, ten bedrage van 2 500,-EUR per dag dat de discriminatie blijft bestaan en 1 of per nieuwe vastgestelde overtreding van de ADW of artikel 2bis CAO nr. 38 zulks vanaf de betekening van het tussen te komen vonnis;
- veroordeling van verwerende partij op hoofdvordering tot.,de kosten -van het geding;
- het verlenen van voorbehoud aan eisende partij op hoofdvordering tot het vorderen van een schadevergoeding ten gronde;
- het uitvoerbaar bij voorraad verklaren van het tussen te komen vonnis, ongeacht de mogelijkheid tot hoger beroep.

2.2. De tegenvordering

Bij conclusies, ontvangen ter griffie op 12 januari 2006, stelt verwerende- partij op hoofdvordering een tegeneis in strekkende tot

- veroordeling van eisende partij op hoofdvordering, verwerende partij op tegenvordering tot betaling van een forfaitaire schadevergoeding ten belope van 5 000,- EUR wegens tergend en roekeloos geding;
- publicatie van het te vellen vonnis in de kranten van de VUM-groep en dit op kosten van verwerende partij op tegenvordering.

3. Feiten.

De feiten gaan terug op een vacature uitgeschreven op 24 mei 2005 via VDAB voor de aanwerving van “twee monteurs meubels M/V”; nader omschreven als “gemotiveerde medewerkers voor het stockeren en monteren van teak meubelen in het magazijn, gelegen te L.

Volgens de inhoud van de vacature diende gesolliciteerd via de heer Ben G, voornoemd, en dit telefonisch op het nummer ....

Ervaring of diploma zijn niet vereist, behoudens basiskennis Nederlands en betrokkene dient in aanmerking te komen voor het Activaplan.

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (verder genoemd “het Centrum”) heeft een klacht ontvangen vanwege het Steunpunt Tewerkstelling VZW te Mechelen.

Eisende partij op hoofdvordering zet uiteen dat op 30 november 2005 de heer YH op zoek is naar werkaanbiedingen via de Jobclub van het Steunpunt Tewerkstelling VZW te Mechelen.

Na bovenvermelde vacature te hebben ontdekt via de vacaturebank van VDAB besluit de heer YH om daadwerkelijk te solliciteren via vermelde telefoonnummers.

De heer H voldoet aan de criteria.

Aanvankelijk zou hij zeer vriendelijk te woord zijn gestaan door de heer Ben G, doch wanneer betrokkene zijn naam en op verzoek van de heer G zijn etnische origine kenbaar maakt, zou zonder meer gesteld zijn dat de vacature reeds is ingevuld.

De heer H brengt zijn vriend de heer EY van het voorval op de hoogte.

De heer EY, eveneens aanwezig in het Steunpunt Tewerkstelling VZW, besluit daarop onmiddellijk zelf het vermelde telefoonnummer te bellen. Ook hij wordt te woord gestaan door de heer Ben G maar spreekt met een uitgesproken Antwerps accent en verzwijgt voor het overige zijn naam en etnische origine.

EY zou nog dezelfde namiddag een afspraak hebben gekregen voor een sollicitatiegesprek.

In samenspraak met het Centrum zou op 1 december 2005 door de trajectbegeleider van het Steunpunt Tewerkstelling contact zijn opgenomen met de heer G met de specifieke vraag of de vacature voor meubelmonteerders nog steeds openstaat.

De heer G antwoordt dat de geschikte persoon nog niet werd gevonden en dat behoudens voldoende motivatie, geen specifieke kennis of ervaring voor de job vereist is. Hierop belooft de trajectbegeleider de vacature te zullen doorspelen aan geïnteresseerden.

Op 2 december 2005 wordt de heer H aldus uitgenodigd om opnieuw te solliciteren.

Doch ook nu zou hij het antwoord hebben gekregen dat de, vacature reeds was ingevuld.

Niettemin stond deze vacature op 12 december 2005 nog open.

Aangezien er in toepassing van artikel 2, §1 ADW sprake is van directe discriminatie indien een verschil in behandeling niet objectief en redelijkerwijze wordt gerechtvaardigd.

Aangezien elke vorm van directe of indirecte discriminatie op grond van artikel 2, §4 ADW o.m. verboden is bij de voorwaarden voor toegang tot arbeid in loondienst, ..., met inbegrip van de selectie- en aanstellingscriteria, ongeacht de tak van activiteit en op alle niveaus van de beroepshiërarchie, met inbegrip van de bevorderingskansen, alsook de werkgelegenheid en de arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van ontslag en bezoldiging, zowel in de privé-sector als in de overheidssector.

Een ongelijke of discriminerende behandeling van sollicitanten op grond van ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming is bovendien uitdrukkelijk verboden op grond van artikel 2 *bis* van CAO nr.38 gesloten in de NAR betreffende de werving en de selectie van werknemers.

4. Standpunt van partijen.

4.1. Standpunt van eisende partij op hoofdvordering.

Volgens eisende partij op hoofdvordering is er geen enkele redelijke verantwoording waarom de betrokkene niet werd toegelaten tot de sollicitatie.

4.2. Standpunt verwerende partij op hoofdvordering.

Volgens verwerende partij op hoofdvordering is de vordering onontvankelijk aangezien Ben G geen handel drijft en geen handelaar is, doch wel zaakvoerder is van de BVBA V, dewelke de uitbating T doet te L.

Dat het niet Ben G is die personeel al dan niet in dienst neemt, maar wel de BVBA V

In ondergeschikte orde betwist zij de feiten ten stelligste en stelt dat ze volledig gefingeerd zijn en kaderen in de heksenjacht welke in het Centrum bezig zou zijn.

Meer ondergeschikt laat zij gelden dat de maatschappij V de meest multiculturele werkgever van België is daar uit het personeelsregister blijkt dat bijna de helft van de werknemers van allochtone origine zijn.

5. Beoordeling van de hoofdvordering.

5.1. Aangaande de ontvankelijkheid.

Uit de vacature van 29 november 2005 blijkt dat de heer Ben G zich profileert als de persoon die instaat voor de aanwerving van personeel voor “ons bedrijf T te L”:

Hij is derhalve de contactpersoon met betrekking tot de vacature van 29 november 2005.

Terecht werd hij in persoonlijke naam aangesproken. De hoofdvordering is ontvankelijk.

5.2. Ten gronde.

5.2.1. Aangaande de bewijslast

Nopens de bewijslast werd het volgende gesteld door het Hof van Beroep te Gent:

De omkering of eerder verdeling van de bewijslast zoals bepaald in artikel 19, §3 Antidiscriminatiewet kan enkel toegepast worden t. a. v. een verwerende party waarvan voorafgaandelijk door de eisende partij is bewezen, of minstens aannemelijk wordt gemaakt dat zij zelf daden heeft gesteld of opdrachten heeft gegeven die prima facie discriminatoir zouden kunnen zijn, minstens dat zij dat heeft gedoogd wat impliceert dat zij op de hoogte was van een door de wet verboden discriminatie.

De aangevoerde vermoedens moeten hoe dan ook voldoende sterk en pertinent zijn.

Als aan die voorwaarde door de eisende partij is voldaan, moet de verwerende party bewijzen of minstens aannemelijk maken dat haar handelen, het geven van opdrachten of het gedogen in werkelijkheid op objectieve gegevens steunt, m. a. w. niet discriminatoir is.

Indien aan die voorwaarde niet wordt voldaan is de gemeenrechtelijke bewijsregeling toepasselijk, en dragen appellanten dus de bewijslast dat eerste, tweede en derde geïntimeerde zich hebben schuldig gemaakt aan een inbreuk op de Antidiscriminatiewet. (Zie Hof van Beroep Gent, 13e kamer, 30 november 2005, 2004/AR/270 inzake Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding t/ X - stuk 7 - bundel eisende partij op hoofdvordering).

5.2.2. In casu.

De afgelegde verklaringen kunnen de rechtbank niet voldoende overtuigen. Loutere telefoongesprekken die worden bevestigd door een derde waarvan de geloofwaardigheid door verwerende partij op hoofdvordering ernstig in het gedrang wordt gebracht, zijn onvoldoende sterk en pertinent om te dienen als feiten die de bewijslast doen omkeren.

Eisende partij op hoofdvordering liet na de feiten op een objectieve manier te laten vaststellen door een deurwaarder.

Voor zover als nodig kan nog worden vastgesteld dat uit het overgelegde personeelsregister is gebleken dat van het totaal van de werknemers er meer dan 30 % alloctonen en/of vreemdelingen werden aangeworven.

Dat dit alvast geen vermoeden scheidt van discriminatie. De hoofdvordering is ongegrond.

6. Beoordeling van de tegenvordering.

6.1. Aangaande de ontvankelijkheid.

De tegenvordering, tijdig en regelmatig ingesteld en waarvan de ontvankelijkheid niet wordt betwist, is ontvankelijk.

6.2. Ten gronde

Het verbod van eigenrichting heeft tot gevolg dat elk rechtssubject binnen de door het gerechtelijk wetboek bepaalde grenzen het recht heeft om zich bij een geschil tot de rechter te wenden, en ook om hoger beroep in te stellen tegen een rechterlijke uitspraak die hem of haar in het ongelijk stelt.

Weliswaar moet dat recht worden uitgeoefend met de voor iedereen geldende zorgvuldigheidsplicht, doch er is te dezen bij het Centrum geen sprake van procesmisbruik.

Er is daarom geen aanleiding om het Centrum te veroordelen tot een schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding.

Evenmin is er aanleiding om de publicatie van het vonnis op te leggen. De tegenvordering is ongegrond.

Gelet op de bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

Wij, H. VERBIST, Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te Mechelen, zetelend zoals in kort geding en bijgestaan door D. VAN LAER, griffier.

Rechtsprekende na tegenspraak.

Verklaart de hoofdvordering ontvankelijk doch ongegrond. Wijst eisende partij op hoofdvordering ervan af.

Verklaart de tegenvordering ontvankelijk doch ongegrond. Wijst eisende partij op tegenvordering ervan af.

Veroordeelt eisende partij op hoofdvordering, verwerende partij op tegenvordering tot de gedingkosten, vereffend op 71,39 EUR, zijnde de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding.